

19 Vende Quadri.

BIBLIOTHECA
PROVINCIALIS
MUSEI
HISTORICO-ARTIS
MUSEI
HISTORICO-ARTIS

Fitxa tècnica:

Guillain, Simon, m. 1618

Le Arti di Bologna diseguate da Annibale Caracci ed intagliate da Simone Guilini coll'assistenza di Alessandro Algardi aggiuntavi la vita del suddetto Annibale Caracci [In Roma : appresso Gregorio Roisecco mercante de' libri in Piazza Navona, 1740. [8], [2] p., 80, [1] f. de làm. ; 2º

[07 C-205/2/12](#)

Comentari:

Tercera edició del magnífic llibre de vuitanta estampes dissenyades per Annibale Carracci (1560-1609) i gravades per Simon Guillain. L'edició del llibre té una història complicada. Segons les informacions de Malvasia, Carracci féu els dibuixos a finals del segle XVI a Bolonya i haurien quedat per a ús de la seva escola, però més tard passà per diverses mans des de Ludovico Ludovisi fins a Mosini –psèudònim del Monsenyor Giovanni Antonio Massani col·laborador del Papa Urbà VIII– que hauria estat el responsable de fer-lo editar. Simon Guillain –gravador francès (1618-1658?)– fou encarregat de gravar a l'aiguafort els setanta-cinc dibuixos de Carracci i n'afegí cinc més i rebé instruccions explícites de conservar al màxim la semblança amb les línies de les obres originals. A més, Guillain fou ajudat per Alessandro Algardi, l'escultor bolonyès que s'inscriuria en el classicisme dels Carracci i probablement fou qui dissenyà el frontispici del llibre, amb el retrat d'Annibale. La primera edició aparegué el 1646 i anava acompanyada d'un prefaci de Mosini, en el qual lloa la figura dels Carracci en un text proper a les teories d'Agucchi. En la tercera edició de 1740 no hi ha aquest prefaci i els coures de les estampes van ser retocats, reforçant-ne l'emmarcament i inserint-hi el títol al peu de cada figura (Marabottini, 1966).

És una obra singular en la qual es representen vuitanta oficis de l'època, molt sovint feines ambulants, amb figures de caire popular, i que es van prendre *dal vero*. Es troba des del dentista al pescador, a l'aiguader, passant pel carter o l'escombraire. Aquest interès de Carracci per la natura, però no tan sols idealitzada, sinó la realitat palpable i humil, allò proper al pintor, és un dels trets del seu art. S'ha relacionat amb un poema de Giulio Cesare Croce (1550-1609), amic de Carracci, en el qual parlava de la gent comuna. La manera d'apropar-se a aquests oficis demostra aquest sentiment de simpatia i només hi ha un toc d'ironia en algun "ofici" com el de l' "espia famosa".

D'interès particular és aquest "venedor de quadres" (dibuix 19), que testimonia un comerç humil d'imatges de devoció a l'època, sobre el qual en tenim molt poques notícies documentals. Demostra també la importància del gravat i petites pintures com a mitjà artístic de difusió de la propaganda religiosa, tant important en la Bolonya de l'època, absolutament influïda per les idees contrareformistes de personatges autòctons com el cardenal Paleotti (De Grazia, 1978).

(CFF)